

Κατάφερα, επιτέλους, να δω το Rush. Την ταινία του Ron Howard, του σημαντικού κοκκινοτρίχη κινηματογραφιστή από την Οκλαχόμα που έχει σκηνοθετήσει πολύ ενδιαφέρουσες παραγωγές όπως τα:

Cocoon

,
Apollo
13,
Ransom

,
A
beautiful
mind

,
Frost
/
Nixon
κ.α.

Είναι, ως γνωστόν, μια καταγραφή της αγωνιστικής αντιπαλότητας του Βρετανού James Hunt

και του Αυστριακού

Niki

Lauda

. Ο σκηνοθέτης αρέσκεται σε αφηγήσεις αληθινών γεγονότων τις οποίες μετατρέπει μάλιστα και σε σπουδαίες κινηματογραφικές επιτυχίες τόσο σε καλλιτεχνικό επίπεδο όσο και στο εμπορικό. Στο

Rush

, ξεκινά από τις αρχές της δεκαετίας του '70 με τις μικρές κατηγορίες όπου πρωτοσυναντάμε τους δυο πρωταγωνιστές και κορυφώνεται στο πρωτάθλημα του '76, που το κατακτά ο

B

ρετανός, σφήνα στους δύο πρώτους τίτλους του Αυστριακού ('75 & '77), μ

ε

την

Scuderia

Πρόκειται για δυο ολότελα διαφορετικούς χαρακτήρες τους οποίους η ταινία δείχνει να έχουν δυο μόνον κοινά στοιχεία. Να μετέχουν των ίδιων αγώνων και να είναι πολύ καλοί, τολμηροί, γρήγοροι χειριστές.

Ο Lauda είναι ένα μυαλό θετικό, υπολογίζει τα πάντα, εγκρατής, κλειστός, εργατικός, αποτελεσματικός. Τα πάντα στη ζωή του είναι ελεγχόμενα, όλα είναι νούμερα προϋπολογισμένα. Σπανίως φθάνει και σε συναισθηματικά αποτελέσματα, όταν π.χ. στη χαρά του γάμου του, εκφράζει την άποψη ότι η ευτυχία είναι εχθρός. Με συχνά υπερβολική αλλά πάντα τεκμηριωμένη αυτοπεποίθηση, από τα πολύ πρώτα βήματα της ζωής και της καριέρας του. Θρησκεία του έχει, τους κανόνες, την πειθαρχία.

Ο Hunt βρίσκεται στην άλλη όχθη. Παρορμητικός, βουτηγμένος στην κατάχρηση, άγεται και φέρεται από τις επιθυμίες του, τις ορμές του. Ίσως μάλιστα η παραγωγή, να υπερτονίζει αυτές τις συμπεριφορές. Τον παρουσιάζει σχεδόν αλκοολικό, μανιώδη καπνιστή, μανιακό με το sex, καθώς εμφανίζεται να μην του ξεφεύγει ούτε η αεροσυνοδός εν υπηρεσία, ενώ έρχονται και τα φευγαλέα πλάνα με τις λευκές σκόνες.

Οι διάλογοι είναι συχνότατα απολαυστικοί, εμφανίζουν την ένταση της αντιπαλότητας. Ο Βρετανός με την παραδοσιακή, ένεκα καταγωγής, ειρωνεία, ενίοτε και προκλητικός, ο Αυστριακός από την μεριά του δεν άφηγε τίποτα να πέσει κάτω.

Το κινηματογραφικό ζευγάρι

Ρεσιτάλ από τον κινηματογραφικό Hunt οι δηλώσεις του μετά την αποτυχημένη απόπειρα να σώσει τον πρώτο του γάμο με την Suzy Miller, όταν βγαίνει από το εστιατόριο που γευμάτιζαν και στέκεται με παροιμιώδη ευφύια και άνεση, με γνήσιο Βρετανικό θάρρος, μπροστά στον αγριεμένο εσμό των ρεπόρτερς. Σε αυτόν ανήκει επίσης και η πιο πικρόχολα πετυχημένη ειρωνία της ταινίας. Αφού σε όλη τη διάρκεια αποκαλεί τον

Lauda

«αρουραίο», στο τέλος και ενώ έχουν έρθει πιο κοντά, ισότιμοι πια, πρωταθλητές και οι δύο, σε μια σκηνή όπου αποκαλύπτει ακόμα μια φορά τις βαθιές αντιθέσεις τους, ο μιν ένας φεύγει με νοικιασμένο

lear

jet

συνοδευόμενος από πρόθυμα, χαρούμενα κορίτσια, ο άλλος μετρημένος, επιθεωρεί το δικό του αεροσκάφος το οποίο και χειρίζεται, και υπερασπίζεται ακόμα μια φορά την υποχρέωση στην πειθαρχία, οπότε καθώς χωρίζουν, ακούγεται η ατάκα:

«Είσαι ο μόνος που καμένος δείχνεις καλύτερος».

Εξίσου δυνατή και η στιγμή όπου ο Lauda κάποια στιγμή αντιδρά στον χαρακτηρισμό

«αρουραίος» και του απαντά:

«δεν με ενοχλεί που

το λες. Οι αρουραίοι μπορεί να είναι άσχημοι, αλλά είναι ευφυείς και ξέρουν να επιβιώνουν»

και ακολούθως τον κοιτά επιτιμητικά και τον τελειώνει με το σχόλιο:

«...για αυτό σε άφησε».

Ο άλλος απορροφημένος στον κόσμο του δεν εννοεί, έως ότου αναζητά την σύζυγο του και τη βρίσκει στα πρωτοσέλιδα. Στην αγκαλιά του

R

.

Burton.

Παρ όλη την αντιπαλότητά τους πάντως, όταν ένας Βρετανός δημοσιογράφος ξεπερνά κατά πολύ τα όρια της ευπρέπειας, της ευγένειας και της δημοσιογραφίας, κατά τη διάρκεια της συνέντευξης τύπου του Niki πριν το G.P. της Monza, ο James, "καθαρίζει" με τρόπο καταλυτικό, επιδεικνύοντας ιδιαίτερη ευαισθησία για τον ανταγωνιστή του. Βεβαίως, λίγο νωρίτερα στα box της Scuderia είχε προηγηθεί άλλος ένας αποκαλυπτικός διάλογος μεταξύ των δύο οδηγών.

Δεν είναι γνωστό πόσο ακριβείς είναι οι αναπαραγωγές των διαλόγων, είναι όμως αντιληπτό πόσο καλά ερμηνεύουν οι δύο πρωταγωνιστές. Ο Chris Hemsworth τον Hunt και ο Daniel Bruhl

τον
Lauda

Υπάρχει μάλιστα και ομοιότητα με τους αληθινούς πρωταγωνιστές του '76, ειδικά από τον Γερμανό

Bruhl
ενώ αντίθετα ο
Hemsworth

είναι κάπως γλυκύτερος.

Σε συνέντευξη (στο T.G.) που παραχώρησε πέρσι το Φθινόπωρο ο Lauda, δήλωσε ότι είχε πολύ στενή συνεργασία με τον σεναριογράφο Peter Morgan, του οποίου μάλιστα τη σύζυγο γνώριζε από παλιά, ενώ ο Daniel Bruhl πέρασε πολύ χρόνο μαζί του εκπαιδευόμενος στο τρόπο ομιλίας του Niki. Στη διάρκεια της εκπαίδευσης ο οδηγός ρώτησε τον ηθοποιό: "

Πόσο δύσκολο είναι να με υποδέσσει;

" για να απαντήσει ο ηθοποιός: "

Πολύ διότι βρίσκεσαι εν ζωή!"

Κάποια στιγμή μου δόθηκε η εντύπωση, ότι πριμοδοτήθηκε συναισθηματικά ο επιζών Lauda. Η παραδοσιακή ηρεμία και αυτοκυριαρχία του αποθανόντος

Hunt

στιγματίζεται από τους εμετούς πριν τους αγώνες, το επίμονο παίξιμο του αναπτήρα όταν στριμωχνόταν και τον έκδηλο εκνευρισμό ενώ ο

Lauda

παραμένει πάντα ψύχραιμος.

Το πραγματικό ζευγάρι

Στο ρόλο της Marlene Lauda, η Ρουμάνα στην καταγωγή, Alexandra Maria Lara, που την είχαμε θαυμάσει προ δεκαετίας σχεδόν, στο Untergang ως την Traudl Junge την ιδιαιτέρα του Αδόλφου που υποδυόταν εκπληκτικά ο Bruno Gatz

.

Η μουσική επένδυση προσπαθεί να προσφέρει τη δέουσα βοήθεια στην πλοκή, άλλες φορές τα καταφέρνει άλλες όχι. Γενικά η παραγωγή έχει κάτι καρτουνίστικο, στο κινηματογραφικό ύφος, υποθέτω ότι δύσκολα θα μπορούσε να το αποφύγει καθότι τόσα θα έγιναν ψηφιακά. Επιχειρεί να δημιουργήσει το δράμα με τους πλάγιους φωτισμούς, τα έντονα χρώματα, τις ιδιαίτερες λήψεις. Θέτει πάντως θέματα, όπως το πόσο ασήμαντοι μπορούν να γίνουν αυτοί που αποτελούν το κοινό των αγώνων. Με αποκορύφωμα εκείνη τη σκηνή όπου, θαυμαστής του Lauda επιμένει να του βάλει και ημερομηνία στο αυτόγραφο που μόλις υπέγραψε, διότι μπορεί να είναι και το τελευταίο.

Προσπαθεί τόσο να καλύψει τους γνώστες, όσο και να προσκαλέσει θεατές άσχετους με το αντικείμενο. Αν κρίνουμε από την εισπρακτική της πορεία, το κατάφερε καθώς στοίχισε «μόλις» 38 εκατομμύρια δολάρια και οι εισπράξεις ξεπέρασαν τα 90.